

Foss: Den højtærede Finansminister vilde, saa vidt jeg forstod, etablere et Modsætningsforhold mellem det, jeg for lidt siden gav Udtryk for, og saa det, at jeg og andre har vendt os imod en fortsat Udbyttebegrænsning. Jeg vil hævde, at det er der ikke, og jeg kan give mange gode Grunde for, at Udbyttebegrænsningen bør afskaffes. Jeg tror bestemt ikke, der vil være Selskaber af noget Omfang eller nogen Betydning, som vil udbetale større Udbytte, end de har gjort hidtil, selv om denne Begrænsning blev ophævet. Dog maa jeg tilføje, at der findes i Kraft af Loven en Række Uretfærdigheder, og der kan selvfølgelig være et og andet Selskab, som kan og bør give et mere rimeligt Udbytte.

Det, som i og for sig er det principielt uheldige i Udbyttebegrænsningsloven, er — jeg maa springe lidt i det og gøre den Bemærkning, at jeg meget vel ved, at nye Aktieselskaber er fritaget for Udbyttebegrænsning, men netop heri ligger jo en stor Uretfærdighed og Urimelighed, og vi har derfor set med Frygt paa, at denne Udbyttebegrænsning skulde blive udvidet og gjort permanent og derved forhindre ny Investering. I alt Fald kommer de Selskaber, der udvider deres Aktiekapital, og som ikke kan klare sig med Opsparing, men maa søge Kapitalen andre Steder, efter Finansministerens oprindelige Forslag ind under Udbyttebegrænsningsloven og vil derved blive bremset i deres Investering.

Jeg maa altsaa holde paa, at der ikke findes noget Modsætningsforhold mellem disse Standpunkter, og jeg vil gerne tilføje, at jeg synes egentlig, det er mærkeligt, at man lettere kan slippe denne Skat paa Aktieselskaber igennem, end man kan slippe Skatten paa Enkeltpersoner igennem.

Som jeg allerede har sagt, er Aktieselskabsskatten en Dobbeltbeskatning. Saa vidt jeg ved, er Gennemsnitsbeskatningen paa Aktieselskaber oppe paa ca. 40 pCt. af deres Overskud — i hvert Fald er en Række store Aktieselskaber oppe paa noget saadant, og det maa jo siges at være en ret kraftig Beskatning, naar saa Ejerne igen skal beskattes baade paa Formue og Indtægt.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion syndeligt, men blot sige til det ærede Medlem Hr. Elmquist, at jeg har stor Respekt for det ærede Medlems Selvstændighed og stor Sympati i øvrigt for det ærede Medlem, men jeg har en vis Fornemmelse af, at naar det ærede Medlems Partifæller i det andet høje Ting har stemt imod dette Lovforslag,

vil det næppe være muligt under et Udvalgsarbejde at gøre det ærede Medlem og hans Partifæller mindre betænkelige ved Lovforslaget, end de er i Forvejen. Jeg tager vist ikke saa forfærdelig meget fejl i denne Betragtning.

Jeg ønsker gerne Lovforslaget gennemført. Det gaar jo med Skatter som Regel saadan, at kan man først faa Lov at skubbe dem til Side, ender de akkurat paa samme Maade, som det ærede Medlems Kollegas Skatteforslag endte sidste Aar, efterladende et stort Beløb, som skal inddækkes, eventuelt af andre. Nu er det mig, der maa søge disse Beløb inddækket. Jeg foretrækker een Fugl i Haanden fremfor ti paa Kvisten og er derfor tilbøjelig til at ønske dette Lovforslag gennemført ved denne Lejlighed. Det er mit Motiv.

Jeg skal ikke gaa ind i en Diskussion med det ærede Medlem Hr. Foss om Udbyttebegrænsningsloven i øvrigt. Det ærede Medlem vil næppe bestride overfor mig, at de af den forrige Regering foreslaaede Ændringer kunde betyde — jeg tør ikke sige generelt, at de *ville* betyde — en øget Udpumpning af Beløb fra Aktieselskaber til Aktionærer. Det ærede Medlems indledende Betragtninger maatte ogsaa forudsætte, at Aktieselskaberne fik større Mulighed for Udbetaling af Udbytte for, som det ærede Medlem selv antydede, at føre Udbyttets faktiske Størrelse à jour med de Omkostningsforøgelser, der er sket i Samfundets Interesse. Jeg tror, det var det ærede Medlem, der talte om en Forhøjelse af Arbejdslønningerne paa 70 pCt., nej, om Forladelse, det var vist i Forbindelse med et tidligere Punkt paa Dagsordenen, at det ærede Medlem Hr. Villemoes nævnte dette Tal. Jeg beder undskylde. Jeg gaar imidlertid ud fra, at disse Betragtninger i og for sig i deres Konklusion maa betyde, at man ønsker større Beløb ført ud fra Aktieselskaberne til Aktionærer, og naar det er Tilfældet — jeg skal i øvrigt ikke gaa ind i en Diskussion om de øvrige Enkeltheder — forekommer Betænelighederne over for et Lovforslag af denne Karakter mig ikke at være af en saadan Art, at de berettiger til en Standsning eller Hemning af Lovforslaget. Derfor, og fordi jeg foretrækker at faa nogle Skatter frem for Løfter, som ikke bliver til saa forfærdelig meget i det lange Løb, anmoder jeg det høje Ting om at gennemføre Lovforslaget hurtigt.

Villemoes: Vi har i dette høje Ting som bekendt en ualmindelig liberal Formand, der undertiden tillader os ogsaa at